

A szabadság első napja

Bizonyos dátumok eljövetelekor — akár akarjuk, akár nem — emlékeznünk kell a megszervezett barbárság, az intézményessé lett embertelenség pusztításaira. Van azért valami jó is a rosszra való emlékezésnek ebben a belső kényszerében: hiszen gyermekeinknek és unokáinknak is — éppen, hogy még odaadóbban védelmezzék az életet, szabadságot, a békét biztosító mai világot — tudniuk kell, mi volt itt és mi az, amit már nekik nem kellett átélniük. A belső kényszerű tudatos emlékezéssel kell kiegészíteni.

Ilyen tudatosan kell emlékeznünk, a gyász és kegyelet érzésével áthatva, semmit le nem koptatva ünnepi fényéből arra a napra is, amikor ledőltek a rabság deszkafalai, amikor a gettó börtönéből kitárulkozott az új szabadság élete. 1945. január 18-án, tizenkilenc éve, hogy a budapesti gettót a szovjet csapatok felszabadították. Ugyan csak jövőre lesz „kerék” az évforduló, de az ideai január 18-án — és a dátumtól függetlenül az év minden napján is — tudnunk kell, hogy ha a szovjet katonák nem gyorsítják meg „testvéri tankjaik” dübörgését, elpusztul Európának ez a gettója is, mint ahogy a többi gettó egy szálig elpusztult.

Amikor a gyász és kegyelet érzésével gondolunk a gettóban elpusztult hittestvéreinkre, ugyanakkor a hála és köszönet hangján kell megemlékeznünk azokról a névtelen szovjet hősekről, akik életüket áldozták, hogy fővárosunk és ezzel egyidejűleg a gettóba zárt fővárosi zsidóság is, felszabaduljon. Ezért ezen a napon, az évforduló napján emlékezünk a halottakra, akik a barbárság áldozataivá lettek és emlékezünk a hősekre, akik megakadályozták az újabb tömegirtást, akik életet adtak a halálraítéltek ezreinek.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

303. 31

Hely

Idő

"1964"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

A szabadság első napja

Forrás:

Uj Szek

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1964. jan. 15.